Ч. 87. Середа 5 мая (22 цьвітня) 1909. Рік XIX.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**РЕДАКЦИЯ і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.

**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата у Львові** в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Справи парляментарні. — Босаньский банк аграрний. — Положене в Туреччині.*

На вчерашнім засіданю полати послів вела ся дискусия над законом о торговельних помічниках. По переведеній дискусиї голосоване над законом відложено до нинїшного дня.

Внесене презеса польского Кола дра Ґломбиньского, поставлене на засіданю в пятницю, в справі часового внесеня оплати за пшеницю і кукурудзу вказує на вступі на неурожай, який навістив Галичину в послїднім роцї, відтак на некористний збір бараболь і на нужду серед рільничого населеня в Галичині. Крім того вказує внесене на то, що серед таких услівій потерпів також дуже значно млинарский промисл а також і покликане під оружие резервістів в найважнїйшім часї для рільництва вплинуло некористно. Зарівно і остра зима, як також вічні дощі ушкодили значно засіви озимини в Галичинї.

Аґрарний і торговельний банк для Босни і Герцеґовини одержав санкцию і має ще в сім місяци розпочати свою діяльність. Дозвіл на заснованє того банку дістали деякі пештеньскі банки, щоби на великі розміри вести в тих краях викуп селяньскої землї від турецких беґів. Статут признає банкови в тій цїли далекосяглі привилеї; між иншими приміром має банк мати право уприлилейованого судового стану і може селяньскі залеглости стягати без ухвали суду.

Доказом мають служити книги банкові. Крім того банк має одержати право вихіснувати босаньскі державні добра, за які Туреччина має дістати 57 міл. корон.

В тих привилеях добачує державна рада велику шкоду для австрийских інтересів, а против міністра дра Білиньского звернуло ся в першій хвили роздратоване, що він не перешкодив сему. Вже бо 11 марта посольска палата одноголосно ухвалила нагле внесене дра Шустершіца, котре домагало ся недопущеня до утвореня сего банку. Ще в січни в комісиї для анексиї Босни, пок. Йоркаш висловив ся дуже різко против одностороннього поступованя і запевнив, що австрийске правительство звернуло ся з дуже рішучим представленем до спільного міністерства, щоби вволило австрийским потребам. Коли ухвалювано внесене дра Шустершіча, заява міністра дра Білиньского з 11 марта була значно лагіднїйша, як бар. Йоркаша, але й він заявив, що австрийскі інтереси будуть обезпечені.

Роздратоване між послами наслідком вісти про санкцию на введене хлїборобского банку для Босни дійшло до того степеня, що виринула гадка поставити в стан обжалованя міністра дра Білиньского, (особливо між Чехами і социялїстами), але ся гадка упала, бо справедливо замічає Reichspost, що не міністрови др. Білиньскому але спільному міністрови бар. Буриянови повинні свій опір заявити посли на сесії делеґаційній.

В комісиї для анексиї Босни пояснив др. Білиньский, що хлїборобский банк одержав вступну санкцию з всякими привилеями, про котрі спільне правительство не уважало відповідним повідомити австр. правительство. Так само австрийскому правительству не повело ся спинити уділеня тих привилеїв угорскому банкови, бо признане місця одного віцепрезидента австрийскому мужови не можна уважати уступкою. Допевра надане дефінітивної санкциї переведено в порозуміню з австрийским правительством під услівем, що викуп селян має бути з привилеїв банку вилучений, а буде

## Плутанина.

З росийского — Антона Чехова.

В крилосї стоїть дяк Отлуканин і держить межи витягненими товстими пальцями обгризене гусяче перо. Мале его чоло зібране в зморщки, на носї міняють ся плями всїх красок від рожевої до темно-синьої. Перед ним на рудій оправі цьвітної тріоди лежать дві картки. На одній з них написано „здравії", на другій „за упокой" і під обома заголовками по рядку імен. Коло крилоса стоїть маленька бабуся з зажуреним лицем і з торбиною на плечах. Она задумала ся.

— Дальше кого? — питає дяк, чіхаючись ліниво за ухом. — Скорше небоже думай, бо я не маю коли. Зараз зачну часи читати....

— Зараз, батечку... Ну, пиши... О здравії рабов божиїх: Андрея і Дариї со чади ... Митрія, знов Андрея, Антона, Марії....

— Чекай, не так скоро.... Не за заяцем гониш ся, встигнеш...

— Написав Марию? Ну, тепер Кирила, Гордія, младенца новопреставленого Герасима, Пантелея. Записав усопшого Пантелея?

— Чекай-но... Пантелей умер?

— Умер... — зітхає бабуся.

— Та якже ти кажеш записувати о здравії? — сердить ся так, перечеркуючи Пантелея і переносячи его на другу картку.—От ще таке... Ти говори виразно, а не плутай... Кого ще за упокой?

— За упокой? Зараз.... зачекай.... Ну, пиши... Івана, Авдотию, ще Дарию, Юрия..... Запиши... воїна Захара.... Як пішов на службу четвертого року, так від тої пори і не чути....

— Значить, він умер?

— А хто его знає! Може умер, а може й живий... Ти пиши...

— Куди ж я его запишу? Коли, возьмім, умер, то за упокой, коли живий, то о здравії... Порозумій тут вас!

— Гм... Ти рідненький запиши его на обі картки, а там буде видко... Та ему однако, як его не записуй: нестаток... пропащий... Записав? Теперки за упокой Марка, Левонтия, Арину.... ну і Кузьму з Анною.... болящую Федосию....

— То болящу Федосию за упокой?! Тьфу!

— То мене за упокой? Здурів, чи що?

— Тьфу! Ти заплутала мене! Коли ще не умерла, то й говори, що не умерла, а нема що в за упокой лїзти! Баламутиш тут! І тепер маєш Федосию касувати і на иншім місци писати!.. Весь папір посмарував! Ну, слухай, я тобі прочитаю... О здравії Андрея, Дариї со чади, паки Андрея, Антипія, Марії, Кирила, новопреставленого младенца Гер... Чекай-но, якже сюди отсей Герасим дістав ся? Новопреставлений і нараз — о здравії! Ні, збаламутила ти мене, небого! Бог з тобою, зовсім заплутала!

Дяк крутить головою, перечеркує Герасима і переносить его в заупокійний відділ.

— Слухай! О здраії Марії, Кирила, воїна Захарія... Кого ще?

— Авдотию записав?

— Авдотию? Гм... Авдотию... Євдокію... — переглядає дяк обі картки. — Памятаю, записував єї, а тепер, біда єї знає... не годен найти... Ось она! За упокой записана!

— Авдотию за упокой? — дивує ся бабуся. — Ще року нема, як віддала ся, а ти вже смерть на неї накликуєш!.. Сам ти, небоже, баламутиш, а на мене сердиш ся. Ти з молитвою пиши, а як будеш мати в серци злість, то чортові радість... То тебе чорт короводить і баламутить.

— Чекай, не перешкаджай!

Дяк хмурить ся і подумавши, поволи перечеркує на заупокійній картцї Авдотию. Перо на букві „д" скрипить і робить великого жида. Дяк заклопотаний чіхає голову.

— Авдотию, значить, геть звідси... — мурkотить він зажурений. — Коли єї туди, то буде о здравії, колиж сюди, то за упокій... Зовсїм збаламутила баба! І що той воін Захарія застряг сюди... Біда его принесла... Нічого не розумію! Треба на ново...

Дяк іде до шафки і бере звідтам пів чвертки чистого паперу.

— Викинь Захарію, коли так... — говорить бабуся — Бог з ним, викинь...

— Мовчи!

Дяк мачає поволи перо і списує імена з обох карток на новий паперець.

— Я їх всїх гуртом запишу — каже він — а ти занеси до отця диякона... Нехай диякон порозуміє, хто тут живий, хто небіжчик: він в семинариї учив ся, а я тих ось річий, хоч убий, нічого не розумію.

Бабуся бере картку, дає дякови старосьвітских півтора копійки і зітхаючи, дрібоче у вівтар.

приділений босаньскому соймови. Викуп селян буде отже відрочений аж до ухвали сойму.

Заяву міністра скарбу принято не без певних докорів, а комисия ухвалила внесене, щоби міністер предложив всі урядові акти в тій справі, а тоді комисия постановить, яке має заняти становище в тій справі супротив правительства.

На вчерашнім засіданю турецкого парляменту внесено проект ревізиї конституциї. Наради над тою справою мають вести ся в приспішенім ході. В молодотурецких кругах викликуло іменно побоюване, що помимо впевнень султана о удержаню і вірности конституциї, скорше чи пізнійше покаже ся він її противник, бо его виховане і житєві привички тягнуть его до старотурецких поглядів.

В посольских кругах розійшла ся поголоска о димисиї кабінету. Палата мала вчера радити над справою довірия до правительства і президия удала ся до великого везира з запитанєм, чи кабінет явить ся в палаті. Великий везир заявив, що кабінет занятий єсть виготовленєм проґрами і аж в середу або четвер виступить в палаті. В молодотурецких кругах появила ся листа нового кабінету з Гільмі пашою на чолі. Поголоска о димисиї президента палати Ахмеда Різи не потверджує ся. Зачувати також, що має бути заведена інституция секретарів державних на взорець анґлійский.

Церемонія припоясаня султанови меча пророка відбуде ся в сутоту або в неділю і султан аж по тім появить ся в палаті.

Кореспондент „N. fr. Presse“ доносить з Константинополя, що вчера довершено перших публичних засудів смерти на ворохобниках. Повішено 13 солуньских стрільців, між ними одного майора, котрий дослужив ся тої ранґи від рядового. Трех повішено на стамбульскім мості, пятьох перед міністерством війни, а пятьох перед парляментом. Катами були цигани. Всї засуджені були прибрані в білі смертні одяги, мали фези на голові, а на грудях картки, на котрих був вписаний їх злочин і дотичний артикул военного суду. Екзекуциї переводжено тайно; припущено до них крім войскових тілько мале число цивільних осіб, натомість за дня товпи народу залягали площі екзекуциї, приглядаючи ся повішеним. По полудни велике число европейских женщин товпило ся на мості стамбульскім, аби приглядати ся трупам. Войско утворивши кордон, не допустило публики надто близько до повішених.

Доносять з Константинополя, що окрема комисия, зложена з членів палати і офіцирів, удала ся вчера до Ілдізу, аби перешукати тайні скритки Абдул-Гаміда. Комісиї проводив старший евнух, довірник бувшого султана, Надір аґа, засуджений попередно на смерть, а відтак помилуваний, позаяк его зізнаня показали ся віродостойними. Крім важних документів найдено цінні папери на кільканайцять міліонів фунтів, велике число переказів на значні суми до европейских банків і дорогоцінности, вартости 15 міліонів фунтів. З найдених паперів показує ся, що султан умістив великі капітали в европейских банках, найдено також кореспонденцию з одним з европейских пануючих, котрої зміст вказує на важні події, які попередили послідну реакцийну ворохобню. — Новий султан зарядив передачу тих скарбів скарбови державному. — Між найденими паперами було також множество рапортів поліцийних шпигунів, котрі сильно компромітують богато осіб.

# Новинки.

**Львів, дня 4-го мая 1909.**

**— Іменованя.** II. Намістник іменував практиканта концептового Дирекциї почт і телеґрафів Любина Вінцковского конципістом поліциї в етаті Дирекциї поліциї у Львові. — Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами: кандидатів адвокатури: Юл. Галїковского, Ант. Челїньского і практикантів судових: Ем. Тіберґера, Ліне Фрея, Як. Шґерна, Каз. Германа, Вол. Планету, Кар. Гершля, Волод. Криницкого, Вінк. Стафіньского, Мир. Венгриновича.

**— Доповняючі вибори.** Міністерство справ внутрішних розписало доповняючий вибір одного посла до ради державної з округа виборчого ч. 34 обнимаючого слїдуючі громади місцеві: Роздїл, Жидачів, Руда, Бібрка, Гутиско, Старе Село, Ганачів, Ганачівка, Вовчків, Хоростків, Озерко, Кончаки Старі, Мариямпіль село, Бурштин, Людвиківка, Вишнів, Журів, Болшівці, Слобідка Конкольницка, Загіре Конкольницке і визначує до переведеня того вибору слідуючі реченці: для першого вибору день 30 червня 1909; — для евентуального тіснійшого вибору день 6 липня 1909. — Доповняючий вибір одного посла до сойму краєвого з більшої посілости давного округа сяніцкого розписаний на день 18 червня 1909.

**— До Родимців.** Дорогі Родимці! Рідко Вам приходилось чути поклики з Перемишля з просьбою о материяльну поміч для народних цїлий. Виключно власними жертвами і силами двигнули ми цїлий ряд народних інституций, а давний город Володаря становить нинї чи не одну з найкрасших наших кріпостий на землях Руси. Коли ж ми нинї таки вважились звернутись до Вас з отсим письмом, робимо се тому, що дїло нами задумане потребує скорої помочи і без жертв із сторони нашої найширшої інтеліґенциї ішло би дуже пиняво, а его прискорене вимагало би великого накладу гроша. О більші однак суми тепер не легко.

Приступаємо до основаня одинокої мабуть в в сїм роді на провінциї інституциї — публичної бібліотеки. Вартість її звістна нам всїм. Наша бібліотека має бути доступна для всїх: для міщан та інтеліґенциї, для старих і молодих. Она має усвідомляти і просьвічувати наше міщаньство, бо оно не мало до тепер приступу до руского письменства.

Взялись ми за дїло, яке на жаль вимагає деяких видатків так на урядженє як і на закупно книжок. Маємо одначе надію, що наша суспільність не відмовить нам своєї помочи. Не жадаємо жертв грошевих (хотяй ті рівнож придали би ся), — ми просимо лише о всякі зайві книжки (белетристичні і наукові, річники ґазет і журналів давнїйші і новійші — в руській і в інших мовах). Дарувати кілька або кільканайцять прочитаних книжок не зробить нікому материяльної шкоди, а а нам поможе двигнути нову інституцию.

Просимо о жертви в книжках наших авторів, накладників, редакций і адміністраций тай в загалї всю нашу інтеліґенцию. Жертвовані Вами книжки не будуть у нас лежати, а противно в руках пильних читачів принесуть пожаданий хосен на славу Руси і ласкавих жертводавців. Всякі жертви просимо присилати на адресу: Проф. Олекса Ярема, Перемишль, дім „Віри“, а листи в справі бібліотеки на адресу: Ізидор Єлюк, Перемишль, ул. Третого Мая ч. 17. Комітет: Др. Теофіль Кормош, Михайло Крушельницкий, Олег Целевич, Олекса Ярема, Ізидор Єлюк.

**— Про фондацию кн. Константина Острожского в Тернополи,** про котру ширші круги нашої суспільности мало що знають, пише „Под. Слово“: Між усіма українськими інституциями в Тернополи особливше становище займає заведене князя Вас. Константина Острожского. Се найдавнійша, найбогатша, а своїм характером найбільше консервативна інституция українська в Тернополи. Найдавнійша, бо початок єї сягає до XVI ст., найбогатша, бо майно єї виносить 279.000 К, а найбільше консервативна, бо комітет, що завідує сею інституциєю, складає ся з десятьох людий, вибираних тернопільскими міщанами гр. кат. обряду дожизненно. Основою до повстаня сеї інституциї були грамоти з р. 1560, 1570 і 1593 князя Василя Константина Острожского, найвизначнійшого тоді маґната українського, що він їх дав Братству при церкві Рождества Христового в Тернополи. Утворивши через дароване поля (235 морґів), положеного під Тернополем, належиту материяльну підставу, кладе князь в згаданих грамотах програму для сего Братства о характері просьвітно-гуманітарнім і церковнім. Проґрама сего Братства була доволі широка. Братство мало дбати про обі церкви тернопільскі (Рождества Христового і Чесного Хреста), про школу, яку оснував князь і про шпиталь для міщан „грецкої віри“. Фондаторови ходило очевидно о се, щоби сей дар его як найбільші користи приніс міщаньству тернопільскому. В таким виді істнувало се Братство мабуть аж до року 1788, коли то надворним декретом знесено усї Братства церковні. Майно перейшло відтак в руки пароха тернопільского і аж коли в 1869 р. уряд громадский міста Тернополя підняв справу сеї фондациї з сим, щоби єї передати в заряд громаді тернопільскій, рускі міщани тернопільскі разом з тодішним парохом о. Фортуною, адвокатом др. Лучаківским і радником Струмінським виступили против сего і віддали справу на дорогу судову. Процес з урядом громадским скінчив ся в 1884 р., а скінчив ся тим, що фондация лишилась в руках гр.-кат. міщан тернопільских.

Дальше автор статї радить фондациї змінити в дечім статут, а се в тім напрямі, щоби можна удержувати захоронку для бідних дїтий тернопільских міщан-Русинів та щоби можна наділювати стипендийними запомогами учеників ремісничої школи і середних шкіл, але лише синів руских міщан з Тернополя.

Усе те — кінчить автор — справи так користні, що комітет для фондациї кн. Острожского повинен се зробити, як він хоче сповнити свій обовязок з огляду на цїлої нашої громади тернопільскої. Коли він устроїв вечерниці в честь К. Острожского, щоби почтити его память, то ще більшою пошаною памяти фондатора буде се, що комітет подбає про розширене статута, бо теперішний не відповідає его колишним бажаням. Тай взагалї нам, дїтям XIX. чи XX. століття не вільно вузше розуміти справ, ніж як се було 300 літ тому назад, бо так, як доси є, то фондация анї не сповняє бажаня нашої громади тернопільскої, анї волї фондатора і є інституциєю майже мертвою з мертвим капіталом. — До сего мусимо додати від себе, що висказані тут гадки автора статї видають ся нам зовсім слушні і що справдї й памяти великодушного фондатора віддало би ся більшу честь та поглубило би ся его спомин в нашій суспільности, специяльно же серед тернопільского міщаньства, як би тій фондациї визначено ширший круг дїланя зовсім не суперечний з волею фондатора.

**— О право вступу до каварні.** Властитель каварні „Ґранд“ Ляндес не позволив недавно тому якомусь п. С. Ф. заходити до его каварні. Обиджений тим С. Ф. вніс жалобу до дирекциї поліциї у Львові, котра дня 30 цьвітня видала рішеня, що п. С. Ф. має і дальше право ходити до каварні Гранд і що там мають обслужити его як кождого иншого гостя, а на п. Ляндеса наложила грошеву кару. Рішене се опирає ся на доказї, що позовник не дав ніякої причини до жалоби.

**— Русини в Славониї і в Босні.** Як доносить будапештеньский тижденник „Недїля“, в Славониї находить ся немало Русинів, що перейшли туди з північної Угорщини. Найбільше їх в Раєвім селї. Кинені судьбою в далеку чужину, не мають нї своєї школи, нї церкви, анї взагалї якогось духовного проводу, котрий зберігав би їх від небезпеки винародовленя. Всеж таки на просьбу Русинів з Раєвого села епископ Дрогобецкий вислав до них із Загребу на Великдень сьвященика о. Дмитра Надя, котрий заспокоїв їх духовні потреби. Єго побут в Раєвім селї викликав, як доносить „Недїля“, серед тамошних Русинів велику радість і вдоволенє. Натомість Русини в Босні не мають щастя до епископа Дрогобецкого, нї взагалї до сьвящеників. Надав він їм справдї одного сьвященика Хорвата, але він не дуже дбає про своїх парохіян.

**— Огнї.** Дня 19. цьвітня с. р., о 1. год. в ночи повстав пожар через підпал в селї

Гвоздзянці, стрижівского повіта і в короткім часі знищив до тла 10 будинків. Задля великого вітру і нічної пори о ратунку не було й бесіди. Декотрі з погорільців поопікали ся, а декотрі з перестраху хорують; 32 душ осталось під голим небом без средств до житя. Хто хотів би тим бідакам подати поміч в їх нещастній потребі, зволить ласкаво прислати до руско-кат. уряду парохіяльного в Близянці, почта Небилець. — Дня 29. цьвітня вибух огонь, як здає ся підложений, у Воли Задеревацкій, долиньского повіта і піддержуваний сильним огнем обняв небавком ціле село; згоріло около 200 будинків господарских а 250 душ остало ся без стріхи.

— **Дрібні вісти.** Товариство ім. Ярославни в Тернополи наміряє зі слідуючим роком шкільним отворити першу клясу жіночого лїцея і вже поробило кроки в сїй справі. — Надзвичайні загальні збори філії Руск. Тов. педаґоґічного в Коломиї відбудуть ся в середу дня 19 с. м. — Річні загальні збори Тов. „Руский Народний Дім“ в Борщеві відбудуть ся в неділю дня 9 с. м. Початок о 4 год. по полудни. — Бюра росийского консуляту у Львові будуть з завтрішним днем перенесені з ул. Стрийскої ч. 12 на ул. Крижову ч. 7. — Згублено брилянт з перстеня, вартости 120 кор. — Жінка Мартина Зачка, пакера зелїзничого, замешкалого при ул. Пасічна Дорога, вийшла в неділю перед полуднем, кажучи, що іде до костела сьв. Антония і від тої пори щезла без слїду. — В голосній справі о пофальшоване завіщаня ґр. Воляньского перевів судия слідчий зі Львова, др. Берзон ревізию у бувшого камердинера бл. п. ґр. Воляньского, Маріяна Белюховского, тепер властителя більшої посілости в Добряничах, перемишляньского повіта. — В самоубийчім намірі кинув ся вчера до ставу Пелчиньского Зиґмунт Газ. Потапаючого добачили войскові учителї плаваня і витягнули з води та відставили до дому.

## Наука, штука і лїтература.

— **„Учителя“**, орґану Руск. Товариства педаґоґічного, ч. 7 містить в собі: А. Асник: Плило сонечко горою (стих). — В Щурат: Шевченків „Іван Підкова“ (Конець). — Іван Ющишин: Ідея кооперативи в педаґоґії. (Дальше). — Др. В. Левицкий; Материя і єї переміни. (Дальше). — Др. І. Демянчук: Плїній молодший при християн. — З часописий і журналів. — Оповістка. — Від Адиністрациї.

— **„Дзвінка“**, письма для науки і забави руских дітий і молодежи, ч. 8 містить в собі: Михайло Козоріс: Дещо з житя ростин. — К. Г.: В теплу днину (стишок до образка представляючого, як дїдусь внучаткови показує книжку з образками і каже в нїй читати). — Др. Ів. Демянчук: Перекази старинного сьвіта. — Уїда: Ель Бруґ (переклав з анґлійского Ів. Петрушевич). — „Я дївчинка чепорушка“ (стишок). — Славкові хитрощі. — Всячина. — „Збиточний песик“ (гумористична ілюстрация в 6 образках). — Праця і забава. — Переписка редакциї.

— **„Господаря і Промисловця“**, орґану „Краєвого Союза господарско-молочарского“ в Стрию, ч. 8 містить в собі: Др. Евг. Олесницкий: Новий закон про заразу худоби. — Іван Гавран (учитель в Завадові): Про годівлю кріликів. — Немодовский („Українське Бжільництво“): Деякі уваги про пчільництво. — Г. Бобяк: Панам пасічникам на увагу. — Ю. Дуткевич: Картофлї. — Оголошеня.

„Господар і Промисловець“ виходить кождого 5 і 20 в місяци. Річна передплата 2 кор.

## Телеґрами.

**Краків** 4 мая. З Більска доносять, що там Нїмцї узброєні в каміне і буки напали на Поляків, в хвили коли мало відбути ся положене угольного каміня під нову салю „Дому польского“, вибили вікна і не допустили до сего торжества.

**Відень** 4 мая. На нинішнім засїданю палати послів принято в другім і третім читаню закон о управильненю часу працї в промислї торговельнім і приступлено до першого читаня закона о підвисшеню податку від пива і горівки та о санациї фінансів краєвих. — Пос. Курилович зголосив внесенє о знижене цїни їзди на зелїзницях державних для сьвящеників.

**Константинополь** 4 мая. Підчас дальших нарад над конституцуєю прийшло до острої перепалки межи магометаньскими а християньскими послами. Болгарский посол виступив против оголошеня ісляму яко релїґії державної. Магометаньскі посли вказали на то, що майже у всїх державах єсть державна релїґія. Християньскі посли виступили також против того, щоби виконуванє всїх віроісповідань було дозволене під услівєм, що публичний порядок і обичаї не будуть через то нарушені.

**Константинополь** 4 мая. Палата послів радила вчера над ревізиєю конституциї. Проєкт предложений референтом стремить головно до обмеженя власти султана а перенесеня єї на нарід. З посеред найважнїйших постанов проєкту треба зазначити: Султан по вступленю на престол має зложити присягу на конституцию і шеріят перед парляментом. Султан іменує лиш великого везира і шейха-ул-ісляму, а вел. везир сам пізнїйше творить кабінет. На случай удїленя вотум недовіря вел. везирови, кабінет мусить уступити. В справах амнестиї рішає палата. На случай розвязаня парляменту нові вибори мусять бути розписані до трох місяців. Коли палата відкине два рази правительственні предложеня, то єї розвязує ся, а коли й нова палата єсть такої самої гадки, то єї рішене єсть правосильне. Сесия парляменту триває шість місяців. Сенат складає ся з 45 членів, з котрих одну трету іменує султан а дві третини виходять з вибору.

## Надіслане.



## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.**

**Замітка.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

### Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{30}$**, $5^{50}$, 7·25, **$8^{55}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{40}$**, $9^{50}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{15}$**, 5·40, $10^{30}$.
З Черновець: **$12^{20}$**, $5^{45}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{05}$**, 5·58, **$6^{40}$**, $9^{30}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{00}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{00}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{12}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{39}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{21}$.
*) З Винник.

**Поїзди льокальні**

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{20}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{35}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{35}$.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{25}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{15}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{45}$.
З Виник що дня 3·44.

### Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{45}$**, $3^{50}$, **$8^{25}$**, 8·40, **$2^{45}$**, 3·30 *), $6^{12}$, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{00}$, $11^{10}$.
До Черновець: **$2^{50}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{00}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{55}$, 11·45.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{45}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{10}$, $11^{35}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{30}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{29}$, $11^{32}$.
До Вовкова: $5^{14}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

**Поїзди льокальні.**

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{34}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{34}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{30}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).